

პატიმრობა გირაოს გამოყენების მიზნით

ონისე არაბიძე

სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის სამართლის ფაკულტეტზე სისხლის სამართლის მაგისტრის აკადემიური ხარისხის მინიჭების მოთხოვნების შესაბამისად

სამართლის სკოლა

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: ზაზა მეიშვილი

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი

თბილისი, 2020

განაცხადი

როგორც წარდგენილი ნაშრომის ავტორი, ვაცხადებ, რომ ნაშრომი არ შეიცავს სხვა ავტორების მიერ აქამდე გამოქვეყნებულ, გამოსაქვეყნებლად მიღებულ ან დასაცავად წარდგენილ მასალებს, რომლებიც ნაშრომში არ არის მოხსენიებული ან ციტირებული სათანადო წესების შესაბამისად.

ონისე არაბიძე

16 მარტი 2020 წელი

აბსტრაქტი

წინამდებარე ნაშრომი ეხება სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს ნაწილს - პატიმრობას და გირაოს, როგორც ალკვეთი ღონისძიების სახეებს. ავტორი შეეცდება მიმოიხილოს ყველაზე აქტუალური საკითხები თემის გარშემო, გააანალიზოს რელევანტური სამეცნიერო სტატიები და სასამართლო გადაწყვეტილებები, როგორც ქვეყნის შიგნით, ისე საერთაშორისო ჭრილში. ყურადღება ასევე გამახვილდება ადამიანის უფლებათა ევროპული სამართლის გადაწყვეტილებებზე, რომლებიც დღითიდღე მნიშვნელოვან ადგილს იკავებს ქართულ სამართლის სისტემაში. როგორც ცნობილია, ადამიანის უფლებების შეზღუდვის ფორმებიდან პატიმრობა ყველაზე მკაცრი ალკვეთის ღონისძიების სახედ არის მიჩნეული არა მარტო საქართველოს სისხლის სამართლის კანონმდებლობით, არამედ ევროპის სხვა ქვეყნების სისხლის სამართლის სისტემებშიც. გარდა ამისა, მნიშვნელოვანია გირაო, რომელიც ფულად სახსრებსა და უძრავ ქონებას უკავშირდება და ბრალდებულის შემდგომი ქცევის გაკონტროლებას ისახავს მიზნად. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მიხედვით, გირაოსა და პატიმრობის გამოყენება ადამიანის თავისუფლებაში უხეშ ჩარევად აღიქმება. შესაბამისად, კანონი ადგენს მიზნებსა და საფუძვლებს თუ რა საგამონაკლისო შემთხვევაში არის შესაძლებელი მათი გამოყენება პირის თავისუფლების წინააღმდეგ. მნიშვნელოვანია ისიც, რომ კანონმდებლობით აკრძალულია გირაოსა და პატიმრობის ერთდროულად გამოყენება. შესაბამისად, ყურადღება გამახვილდება ალკვეთი ღონისძიებების სწორად და სამართლებრივად გამოყენების პრაქტიკაზე. გარდა ამისა, საინტერესოა რა პირობებში უწევს მოსამართლეს გირაოს და პატიმრობის შეფარდების გადაწყვეტილების მიღება და რა დასაბუთების სტანდარტი არსებობს სასამართლოსთვის აღნიშნული სისხლის სამართლებრივი იძულების ღონისძიებების გამოყენებისას.

საძიებო სიტყვები: პატიმრობა, გირაო, ალკვეთის ღონისძიება, თავისუფლების უფლება, კონვენცია, ევროპული სასამართლო.

ABSTRACT

This paper focuses on one of the most essential topics of the Criminal Procedural Code of Georgia – Detention, and Bail as types of a measure of restraint. The author tries to address the key issues of the topic by analyzing the relevant scientific articles and court decisions both domestically and internationally. The Judgments of the European Court of Human Rights, that are becoming increasingly important for the Georgian legal system, will also be emphasized. One may notice that Detention is the most severe form of restraining of a person's fundamental freedoms, not only in accordance with the Georgian Legal system, but also in various judicial systems of other European countries and across the world. Moreover, bail which is commonly used restraint measure also plays a crucial role in ensuring the enforcement of the judgment as well as preventing further criminal activities and appearance in court temporary exchange of monetary sum or immovable property. That being said, in accordance with the Georgian legislation, detention and bail are considered as the most severe form of interference in human rights and such intervention shall be justified by legitimate reasons. Accordingly, the law stipulates the objectives and grounds in which the legitimate authorities are able to limit a person's liberty. It is worth outlining that the simultaneous use of bail and detention is prohibited by the law. The paper, therefore, points out the relevant practice of courts while applying preventive measures as well as standards of reasoning and conditions to particular cases.

Keywords: Detention, Bail, Measure of Restraint, Right to Liberty, Convention, European Court.